

по-добре. Една влюбена съпруга по-мъчно щеше да се вслуша в неговите внушения, отколкото една честолюбива, огорчена жена.

Гъркът потръпна пред жестокостта на своето себелюбие. Задиша тежко, в трудната борба със самия себе си.

Изведнъж усети как някой коленичи до него. Ирина взе десницата му в ръцете си. Покорно я целуна.

- Нека бъде както желаете...

Когато Йоан и Димитри застанаха на прага, двамата млади момци зърнаха невиджана гладна. За пръв път от пленяването си, баща им държеше челото си надменно изправено, както някога, когато бе император на Тесалоника.

Димитри приближи полена до отворения прозорец, надникна. След това бързо се извърна. Черните му очи живо блестяха.

- Ирино! Хайде... Самодържецът се разхожда долу в градината. Нетърпелив е. Видно е, че чака някого... Може би тази вечер най-сетне ще ти предложи царския венец. По-скоро.

Девојката мълчаливо метна покривалото си, забули лице, леко изчезна зад вратата.

Бледото лице на Йоана^и Комнен пламна в горчив срам. Той скръсти ръце, обори чело и въздъхна. Световните страсти бяха чужди и непознати на благочестивия постник.

- - -

Някои поклащаха неодобрително глава. Други шъпнеха, че царят е упоен с билки-чемерилки. Трети дигаха рамене и казваха, че самодържецът знае какво прави и не е тяхна работа да му се месят в частните дела. Щом искаше да направи Ирина - тъй я наричаше народът - царица, негова воля.

В знак на недоволство, севастократор Александър се прибра в земите си край Витоша.

През един топъл априлски следобед тихо забиha камбаните на църквата „Свето Възнесение“. Новоизбраният патриарх Игнатий